

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnistvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskani se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniški nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 182.

V Ljubljani, v četrtek 11. avgusta 1892.

Letnik XX.

Po odstopu ministra Pražaka.

Cesar je z lastnoročnim pismom z dné 4. t. m. sprejel zaprošeni odstop češkega ministra-rojaka dr. Alojzija barona Pražaka, ter ga v priznanje njegovih zaslug imenoval dosmrtnim članom gospodske zbornice. S tem se je izpolnila zopet jedna raznih zahtev, ki jih levičarji stavijo do vlade v odškodnino za svojo podporo od slučaja do slučaja. Z odstopom barona Pražaka pečajo se v prvi vrsti nemško-liberalni in mladočeški listi.

Odstop tega ministra, katerega se moramo mi Slovenci s hvaležnostjo spominjati, ker nam je kot bivši voditelj pravosodnega ministerstva pripomogel do večjih narodnih pravic v uradih, je posledica obravnav, ki so se pričetkom julija meseca vršile med ministerskim predsednikom in voditelji nemško-liberalne stranke.

Dasi je bil baron Pražak vsled opozicije mladočeških poslancev brez zaslombe in veljave pri vladi in v parlamentu, vendar je bil v svetovalstvu krone kot spomenik one dōbe, ko je nemška levica bila brez vpliva. To je peklo levico, ki se je zadnje mesece trudila in zvijala pred grofom Taafejem, da odstrani moža, ki je nekdan bil med prvimi voditelji češkega naroda, ki je kot minister mnogo storil za svoj narod posebno s tem, da je vplival v osebnih zadevah.

Pogrešali ga bodo posebno moravski Čehi. Veselje liberalnih Nemcev vsled njegovega odstopa je jasen dokaz uspešnega njegovega delovanja v korist Čehom.

Zato pa je tem čudneje, da se tega odstopa veselje celó mladočeški listi, ki so baronu Pražaku očitali neodločnost in popustljivost. Pomisliti pa je treba, da je zavzemal jako težavno stališče. Njegova naloga je bila v prvi vrsti kot ministra-rojaka, da je skušal zabraniti, kar bi bilo na škodo dežel-

lam češke krone. Delovanje njegovo torej ni bilo toliko javno, ker se je vršilo le v pisarnah.

Kar je dosegel, tega ni mogel na javnem trgu proglašati kot svojo zaslugo. Slišati je torej moral večkrat neopravičeno grajo, kadar so bile razmere močnejše od njegove volje, in če je storil svojo dolžnost, moral je molčati tudi na napade od svojih rojakov.

Važno vprašanje pa je, ali baron Pražak dobi naslednika. Liberalni listi trdijo, da odstop barona Pražaka ni nobena koncesija nemški levici, če grof Taafe vladarju nasvetuje novega zastopnika deželé češke krone v svétu kabinetu. Naravno je, da se listi v prvi vrsti bavijo s tem vprašanjem. „Politik“ piše, da češki narod noče nobenega zastopnika v ministerstvu, če namerja vlada z njim le pospeševati tako spravo na Češkem, kakoršno si želé nemški levičarji, kajti tak minister ne bil bi minister-rojak, temveč le minister za razdelitev dežele. In da grof Taafe išče naslednika baronu Pražaku, zatrjuje dunajski dopisnik „Politike“, pismo: „Grof Taafe želi, da bi bila kriza omejena le na to osebo, in zato je s svetilnico iskal namestnika baronu Pražaku. Ko bi ga bil našel, reklo bi se: „Le roi, est mort, vive le roi.“ Toda ta načrt se je ponesrečil. Za kaj, o tem razpravljati danes, bilo bi prezgodaj. Istina je, da grof Taafe ni našel nikogar, ki bi hotel prevzeti težavno mesto češkega ministra-rojaka. Iskal je marljivo; če ni našel nikogar, vzrok je večji v stvari, nego na osebah.“

Ta politični dogodek pa resno svari sedanje češke zastopnike, da krenejo drugo pot. Vzroke Pražakovega odstopa moramo sicer iskati tudi izven češkega naroda, toda istina je, da je taktika mladočeška le pospeševala ta preobrat v veselje liberalne nemške levice. Mladočehi se sicer hvalijo z moralnimi uspehi, a s temi uspehi utegne biti potlakana pot do političnega propada mladočeške stranke, in, kar je pomenljivejše, do škode češkega in nemških narodov.

Katoliški shod v Lincu.

V naslednjem povzamemo vodilne misli govoru, s katerim je predsednik grof Sylva - Tarouca otvoril prvo slavnostno sejo.

Izraža željo, naj bi se po vsej Avstriji katoliki tako organizovali, kakor so na Gor. Avstrijskem v političnem društvu, ki šteje 34.000 članov. Mnogo je že ljudi, ki trdijo ali vsaj želijo, naj bi drugi verovali, da so nepotrebni taki shodi in da more vsakdo biti zveličan po svojem kroju.

Da, ti ljudje bi trdili pravo, ko bi bila vera le zasebna stvar, ko bi bila le slabost starih ženic, potreba sanjavih fanatikov, ali le vnanje bogoslužje, kakor pri starih paganskih narodih; toda vera za nas ni zasebna stvar, najmanj v Avstriji, temveč vprašanje prvih in najvažnejših javnih koristij, vprašanje moči, obstanka človeške družbe in njene kulture. Kdor pravi, da je vera zasebna stvar, ta ima malo ali nič vere, ta je pod vplivom duhov, ki na mesto pozitivne ideje božje stavijo duha večnega „ne“, na mesto Boga pa boginjo pameti, ki slavi kot napredek omike, če se morajo krščanska ljubezen, zvestoba, čast in poštenje umakniti rimskemu pravu z njegovo sebičnostjo, absolutnim pojmom posesti brez dolžnostij, s pagansko morálo in rodovitnim kapitalom. Ti se veselé onega napredka, ki je razrušil vso srednjeveško skupnost ter proglasil neomejeno prostost v trgovini, obrtu itd., torej brezmejno konkurenco.

Ta načela rušijo najmočnejše stebre človeške družbe, zakon, družino in državo, izpodkapajo tla vsaki pravici in moráli. Sveti oče Leon XIII. pravi v svoji prvi okrožnici: „Vzrok vsega zlá tiči v tem, da se zaničuje in prezira ona sveta in vzvišena veljava katoliške cerkve, ki je v imenu Boga voditeljica človeškemu rodu, varstvo in bramba vsaki drugi pravni oblasti.“

LISTEK.

Čičonov zvon.

Priobčil H. Majar.

1. Ubije, pa ne plača.

Kdor ni videl, kako se posvečujejo prazniki po neapolitanskih vaséh, stoječih na obalah zaliva neapolitanskega, ne vé, kaj je narodni praznik, ljudstvena pobožnost. Marijin praznik je tem kmetiškim ljudém velik dogodjaj, tako vsakemu posebej, kakor vasi in sosesčini.

Semtertja se zgodi res kaj nepotrebnege, nerodnega, reci, neprimernege ali nepristojnege, ali to se ne sme vselej zameriti ljudém, kjer oljka zeleni, kjer trta joka, kjer se limona in pomeranča podajeta roki, kjer zjutraj ugodni vetrič pihlja, kjer se v žarni jasnoti smejo zemlja, morje in nebo, — tudi je tudi pobožnost vesela, vriskajoča.

Kadar je deželnege váruha praznik, ne mislijo nič drugega, ne govore o nič drugem, ne delajo nič drugega, razven kar je v zvezi s praznikom. Dečaki vriskajo in ukajo po cestah, vrtilca igrajo svoje napeve ter vabijo góste iz krčem in hladin. Trobente se oglašajo vsaki hip na glavnem trgu, topovi pokajo, puške streljajo, zvonovi zvoné brez prenehanja.

Na večer je umetalni ogenj, razsvetljava po hi-

šah, kresovi po gričih. Čim več luči, šuma, vriska, tem slovitejši je praznik, tem žarnejša slavnost.

Don Čičon je bil prednik bratovščine v Oranžini. Imel je pripraviti potrebno za praznik Matere Božje Karmelske, — pa ga je tudi, kakor ga ljudje niso pomnili daleč okoli. V cerkvi je bilo vse tako okičeno, prepreženo, ovito, ovenčano, da ni bilo za prst praznega mesta. Kaj pa še le obhod! Obhod je bil kakor vrt, napolnjen najrazličnejših lepot. Iz njih se je videla podoba nebeške gospe z Božjim Detetom v naročju, obz z zlatimi kronami na glavah, Mati Božja v belem atlasu, pretkanim z zlatimi žarki, z žarečim, nebo-modrim plaščem, vijočim se izpod krone po plečih doli; Dete Božje je nosilo priprosto rudeče oblačilce, z zlatom obrobjeno.

Pred to podobo so padali ljudje na kolena, pokrižujoč se, kakor bi bili dobili blagoslov.

Vrli prazničar ni gledal na par cekinov, ki jih je iztržil, ko je dobro prodal voz pomeranč. Vrh tega je bil pobiral tudi po vasi, in to z velikim uspehom, zakaj v Neapolskem ga ni take ubogega, da ne bi dal v pušico z napisom: „Za Gospo Karmelsko“, in če nima takrat, obljubi za drugi dan, ter je vsaki tudi mož-beseda.

Čičon je bil v biri srečen tudi zato, ker je bil živinski trgovec; bil je torej znan z vsako družino ter je imel več kot drugi kolikor-toliko naklonjenih prijateljev. Radi so ga imeli tudi zato, ker je bil dober dečak,

prijazen, postrežljiv, — vsled tega so mu radi dajali, nekaj iz prijateljstva, nekaj iz pobožnosti.

Neznansko veliko ljudstva je sulo v Oranžino k velikemu prazniku. Veliko ur daleč so prihajale cele tolpe pisano oblečenih gorjank ter so hitele po stezah in bližnjicah v vas.

Tudi možje so korakali mnogoštevilno. Po službi božji so starejši stopili vkupe pred cerkvijo, pogovarjajoč se o prazniku.

„To je bila danes pridiga! Take pa še ne! — Kar je res, je res. P. Atanazij je prvi pridigar na svetu, če tudi je rekel sv. oče papež Pij IX., da dandanes je dober pisatelj več vreden, kakor dober pridigar. — Kaj pa o maši nič ne porečete? Ali ste slišali „gloria“? — Čičon pa vendar še trdi, da to ni nič v primeri z „Dixit“ (Dominus Domino meo) pri večernicah. To je grmelo, to se je razlegalo, da se je cerkev tresla, ko so na koru začeli, ljudstvo pa nadaljevalo s svojimi krepkimi grli, svežimi glasovi, in pa „De torrente“ (in via bibit), ki se je slišalo gori do nebes.“

„Videl sem že,“ prideva osiveli mož iz vasi, „če hočemo imeti kaj lepega, moramo don Čičona napraviti prazničarja.“

Tako se je širil Čičonu glas, donela mu hvala po obrežju neapolskem tja do Salerna.

Čičon pa ga je srkal, kakor suha zemlja rahli dežek, in ves razdražen je bil, ko se je jel razvijati

Zato vera ni zasebna stvar in sveta dolžnost vseh katolikov je, da negativni duh sedanjega časa, ki razdira državo in družbo, taji Boga in vsake oblasti, nadomestijo z duhom prave vere, z duhom krščanskim, ki je na razvalinah paganskega sveta zgradil veliko, vreden krščansko družbo. To je nalog katoliških shodov in temu primeren je tudi program.

Naša naloga je reforma v veliki meri, ki more rešiti velika vprašanja sedanjega časa, ki vršiči v bitju ali nebitju božje ideje. V tem oziru ni kompromisa, tu je ali Bog ali nič. Človek je v trojni razmeri, in sicer do Boga, svojega bližnjega in do materije. Do Boga ima dolžnosti, do materije pravice, da svojega bližnjega pa dolžnosti in pravice. Ta družbeni red je treba vrediti po načelu oblasti, ki izvira iz božje ideje. Vsa oblast pride od Boga. Zato smo dolžni pokorščino cerkvi in cesarju, zato pa moramo za cerkev zahtevati popolno prostost, da more izvrševati svojo od Boga jej dano oblast; gojiti pa moramo tudi z vsemi sredstvi ljubezen in zvestobo do cesarja in njegove vladarske hiše. Zahtevati moramo posebno, da krščanski zakon, krščanska družina najde povsod varstvo kot prva podlaga človeške družbe. Vsa uravnava razmere jednega človeka do drugega obstoji na pravičnosti in ljubezni.

V tem obstoji socijalno in narodno pravo in sploh mednarodno pravo. Govornik na to našteva in pojasnjuje posamezne točke programa.

Drugi podpredsednik kanonik Klun se zahvali in naglašja, da so katoliški Slovenci zvesto udani cesarju in državi. Govornik našteje več dokazov za zvestobo veri in cesarju slovenskega naroda in se sklicuje na prvi slovenski katoliški shod, ki se bode vršil zadnje dni tega meseca. Če tudi smo različni po narodnosti, vendar nas druži katoliška vera. Ta nas krepi in mahuje, da se skupno borimo za svoje svete koristi. In to naj se godi tudi na katoliškem shodu, katerega z veseljem pozdravljajo vsi pravi katoliki in mu želé mnogo uspeha v čast Bogu, blagor državi in domovini.

Baron Dipauli je naudušeno govoril o patriotizmu in veri. Največja zlobnost je, trditi, da so katoliki „brezdomovinci“.

Baron Morsey je govoril o cerkvi in državi, župnik Danner iz Solnograda je pobilj sumničnja, češ, da je cerkev državi nevarna. Zgodovina uči nasprotno. Država naj dá cerkvi potrebno prostost in to jej bo le v korist.

Dne 9. t. m. je bila druga slavnostna seja. Odgovor cesarjev na udanostni telegram je bil z naudušenjem sprejet, istotako brzojavni pozdrav grofa Hohenwarta. Kanonik dr. Jeglič iz Sarajeva v svojem govoru opisuje katoliške razmere v Bosni, ki so jako težavne, omenja cesarjeve pomoči in izraža upanje za boljšo bodočnost.

Prince Alojzij Liechtenstein, živahno pozdravljen, naglašja, da so krščanski socialisti, katerim se tudi on prišteva, dobri katoliki. Oni so

drugi voj iste armade, ki se v sili združita pod jednim vodstvom. Prej ali slej se bodejo združili te dve stranki. Njegovo stranko liberalci hudo napadajo, zato mora ostreje odgovarjati. Na to je govoril o obrtnem vprašanju.

Govoril je še Stöber o važnosti šolskega vprašanja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. avgusta.

Notranje dežele.

Istra in naši poslanci. Ker je naš dunajski dopisnik pisal, da slovenski poslanci ne prevzamejo odgovornosti za nasledke, ki bi jih utegnili roditi izpoved dr. Laginje, „Narodov“ člankar povprašuje, če slovenski poslanci prevzamejo odgovornost za to, kar se je leto dni pred govorom dr. Laginje godilo v Istri. „Narod“ sam vé, da slovenski poslanci neso krivi teh dogodkov, in torej zanje odgovornosti ne morejo prevzemati. Storili so pa vse mogoče, da se popravijo krivice, ki se Slovanom godé v Istri. Tudi je nekoliko baš zasluga naših poslancev, da se je tako hitro razveljavila nezakonita volitev v Istri. Kdo vé, če bi se sicer ne bila verifikacija volitve zavlačevala tako, kakor se večkrat zavlačuje verifikacija raznih omadeževanih volitev. Da pa naši poslanci zastran Istre že neso več dosegli, je pač to krivo, da ni več nekdanje zjedinjene desnice in da sta istrska poslanca kmalu začela s svojim separatističnim postopanjem delati ovire. Da je položaj v Istri slab, mi vemo brez Spinčičevih interpelacij, ali da bi slabši biti ne mogli, nas pa tudi Spinčičeve interpelacije neso prepričale. Poglejmo le v Galicijo. Tam je polovica prebivalstva rusinska, ali vendar se je Poljakom in vladi bilo posrečilo, Rusine tako nazaj potisniti, da neso zmagali pri volitvah v državni zbor z več nego tremi poslanci, dasi ima Galicija vkupe 63 poslancev. To se je zgodilo, ker so Rusini zašli na preradikalna pota in se je vladi zdelo potrebno, da jih pritisne. Poglejmo na Koroško. V tej deželi je tretjina prebivalstva slovenska, ali nemajo nobenega zastopnika v državnem zboru. Tudi v šolskih zadevah so razmere v Istri veliko boljše, nego na Koroškem. Tudi v Šleziji še nedavno ni bilo boljše, ko v Istri, kajti v celi deželi ni bilo čisto slovanske šole. Iz tega je razvidno, da v Istri postanejo razmere še neugodnejše, nego so sedaj, ko bi vlada do tega prišla, da bi očitno podpirala povsod slovanske nasprotnike. Tega mi gotovo ne želimo in tudi slovenski poslanci bodo vse storili, da se to ne zgodi. To smo omenili le zaradi tega, da bodo naši naprednjaki vedeli, da se motijo, če mislijo, da v Istri more biti vsak obrat le obrat na boljše.

Ogersko. Trgovski minister Lukacs je v Maros-Vasarhelyju, kateri okraj zastopa v državnem zboru, razvil svoj program. Zagotavljal je, da bode pred vsem hodil po potu svojega prednika. Delal bode na to, da se sklenejo trgovske pogodbe z državami, s katerimi se še niso sklenile. Pospeševal bode ogersko trgovino v orijentu, skrbel, da se povzdigne plovba po Dunavi in razširi trgovsko pristanišče v Reki. Pospeševal bode posebno tudi razvoj obrtnije in skrbel za pomnoženje obrtnih šol. Skrbeti hoče, da se stoletnica ogerske države praznuje, kolikor se dá, lepo z narodno razstavo. Skrbel bode za razširjenje železnice in vredil železnične tarife tako, da bode povzdignil promet. Gledal bode,

pobit, ves oprasen in zmešan. Pogleda še nazaj, če so ljudje kaj opazili nesrečo. Orkester je bil v polnem toku, svirajoč bučno, torej nihče ni slišal, da je zvon pal. Don Čičon stopa na svoje mesto, ves ponižen, pa sede na stol svoj tako rahlo, kakor še nobenkrat, in hvalil je Mater Božjo, da ga zvon ni ubil.

Služba božja je bila pri kraju, in ljudstvo se je razhajalo, ogledujoč se okoli, zdaj pa stvar ni mogla ostati prikrita. Velik dogodjaj! Vsa Oranžina je govorila o zvonu, o donu Čičonu, in to tem več, ker stvari ni dobro prijel, ker ni povedal resnice in je le druge dolžil: dečake, ki so pred njim zvonili, in kdo vé, kaj z zvonom počenjali; cerkvenika, ki kaj takega dopušča; zvonarja, ki je tako slab zvon vtil; stavbarja, ki zvonika ni pregledal pravočasno; vse je krivil nesrečo, sedeč v krčmi za ograjo steklenk, izpraznenih, iz nejevolje, da so mu svečanost tako izpakeдрali, za katero je toliko potrošil. Kmetije, poznavajoči slabo navado Čičonovo, da namreč rad pogleda v kupico na dno, so jo kmalu uganili, pa so umovali tako-le: Čičon je pijan zvonil, pa zvon ubil. Kar se je govorilo danes v Oranžini, to se je jutri razpravljalo še v večji meri in z večjo temeljitostjo po okolici, po drugih trgih in vaseh, in naposled so vedeli že vrabci, kako je bilo s Čičonom in zvonom.

(Dalje sledi.)

da se osnuje domač denarni zavod, ki bode skrbel za grajenje potrebnih lokalnih železnice. Sploh si bode prizadeval, da se Ogerska postavi v trgovskem in običnem oziru na lastne noge. Volje ima novi minister pač dobro, če bode le še imel nadarjenost svojega prednika.

Vnanje države.

Srbija. „Srbska Zastava“ je priobčila jako oster članek proti sedanjí srbski vladi. Radikalce imenuje goljufje, ki neso ničesar storili za narod, temveč le mastne službe si pridobili in napolnili žepa. Njih gaslo je: Vzemi, kolikor moreš! Da se je tujeem vzela uprava železnice, potem solni in tobačni monopol, to ni narodu nič koristilo, temveč le radikalni kolovodje so si naredili dobiček. Četudi narod vedno več plačuje, vendar so državne blagajnice bolj prazne, nego so bile poprej; letos bode primanjkljaja celih sedem milijonov. Govori se, da ima „Zastava“ zveze z regentstvom srbskim in je torej dobila ta članek iz jako dobro poučenih krogov. Pri takih razmerah bodo radikaleci kmalu dogospodarili, ali ne vé se, kdo pride za njimi.

Rumunija. Govori se, da se bode ministerstvo nekoliko premenilo. Sedanjí minister vnanjih stvari prevzame kak drug portfelj ali pa kako poslanstvo in na njegovo mesto pride Carp. Ta prememba bi bila jako ugodna, ker Carp je posebno naklonjen Avstriji.

Francija. List „Figaro“, ki hoče o vsem biti najboljše poučen, je baje izvedel, da so anarhisti sklenili, da za nekaj časa prenehajo z atentati in tako preslepé policijo in občinstvo, katero bode mislilo, da je vsa nevarnost že minola. Potem bodo pa nakrat izvršili kak večji atentat, kateri bode imel trajen vseh. Anarhizem baje posebno napreduje mej ženskami. Tudi več žensk iz boljših stanov in raznih narodnostij je že mej anarhisti. Omenjeni list vse tako natančno vé, kakor bi sam imel kacega poročevalca v anarhističnem taboru.

Nemčija. Pruski minister notranjih stvari Herrfurth je odstopil in ministerski predsednik grof Eulenburg je prevzel vodstvo tega ministerstva. Grof Eulenburg je bil dosedaj samo ministerski predsednik in je baje že sam želel dobiti kak portfelj in sedaj se mu je ta želja izpolnila.

Anglija. Zopet se govori, da bodo reformovali angleško gorenjo zbornico. Večina članov gorenje zbornice, katerih je 537, je svoje članstvo podedovala. Krivično je, da le angleško plemstvo ima dedno članstvo gospodske zbornice, dočim Irski plemenitaši izvolijo v to zbornico 28 dosmrtnih članov. Škoti pa 16, in sicer le za vsako parlamentno volilno dobo. Vidi se, da so Angleži razmeroma veliko bolje v tej zbornici zastopani, nego Škoti in Irej. Poleg tega so člani škotje anglikanske cerkve, katerih je 24, katoliška cerkev pa ima v gorenji zbornici le dva zastopnika. Taka sestava zbornice je nenaravna, posebno neprimerna za Anglijo, katera ni kmetijska država, temveč industrijska in trgovska. V taki državi pa ni umestno, da bi veleposestniki imeli odločilen vpliv. Zaradi tega se govori, da bodo liberalci predlagali, naj se gorenja zbornica preosnuje v voljen senat.

Brazilijska. Finančno stanje je jako slabo in budgetni odsek si sedaj ubija glavo, kako bi napravil ravnotežje s strogim varčevanjem. Prav veliko upanja ni, da bi se mu namen posrečil.

Srednja Azija. Vstaja Hazarov proti emiru postaja vedno resnejša. Vsi Afganom sovražni rodovi sklenili so mogočno zvezo. Emir pa tudi hitro zbira vojsko, da zatré boj proti ustajnikom. Nad 20.000 rednih in blizu toliko izrednih vojakov ima že zbranih. Dogodke v Afganistanu diplomacija kaj pazno zasleduje, ker vse kaže, da Rusi na skrivnem podpirajo vstajo, da bi odstranili sedanjega emira in si zopet prisvojili jeden del dežele.

Japan. Ker je odstopilo prejšnje ministerstvo, je grof Ito sestavil novo, kateremu je on predsednik. Grof Yamagata je pravosodni, grof Kuroda prometni, grof Inouye notranjih stvari, grof Oyama vojni, admiral Nire pomorski, Kapitan Watanabe finančni in Munemitsu Mutsu vnanjih stvari minister. Kmetijsko in trgovsko ministerstvo je prevzel dosedanji prometni minister grof Goto.

Izvirni dopisi.

Iz Ptujja, 10. avgusta. Naš „Narodni dom“ že dolgo ni videl toliko občinstva, iz vseh stanov v svojih prostorih, kakor minolo nedeljo ob veselici mariborskih učiteljskih abiturijentov. Pa ne da bi mislili, da je bila udeležba posebno ogromna. Res, da se je zbralo dokaj zaveznih Slovencev in Slovenk od blizu in daleč, a videli smo tudi mnoge, ki jih ni bilo. Taki smo Vam Slovenci ptujski — polovičarji. Oče zabaja v „Narodni dom“, njegove hčerke in nadepolni sinovi v kazino. Oče prebira „Vaterland“, „Politik“ in „Slovenca“, otroci se učé iz „Tagespost“ in „Deutsche Wacht“ kulture (?).

Mamegredeč bode od vsem „Tagespost“ povadano, da je tudi naša čitalnica na tega spaka naročena. Ne zdi li se Vam to, gosp. vreditelj, naropnega svetilca profanacija?

slovesni obhod, ko je stopal v svečanem plašču z galonirano kapuce in z bakljo in srebrnim krožnikom v roki, poln veselja, veličanstvenega pogleda, od vseh občudovan.

Žal, večkrat se primeri, da nizko padeš, ko visoko zletiš. Toliko da se je bil obhod povrnil v cerkev, dogodila se je nesreča, katere ni bilo moči predvideti, ki je konec pokazila. Zunaj so zvonili dečaki zvon v posebej stoječem zvoniku tako nerodno, da je bilo grdo slišati. Čičon vstane s svojega stola, hiti v zvonik, razdeli nekaj zausnic, da se fantalini razlete, kakor pleve. Nato prime sam za vrv, pa zvoní. Do sém je bilo vse dobro. Ali don Čičon je bil razburjen; nekaj je pripomogla jeza, nekaj pa vino, ki si ga je danes malo več privoščil. Vlekel je, kakor bi hotel zvon iz line pognati. Župnik ga opomni, naj bo oprezen, ker glavna klada, na kateri zvon visi, je črviva in slaba, torej previdno zvoniti. Toda naš Čičon se ni menil za tako povelje, češ, kaj vé župnik, kako črviva je klada, saj ni hodil za črvi, in danes se mora obilnejše zvoniti, ker je toliki praznik, za to ne bo počil zvon, in klada ne oslabela. Zvonil je z vsemi močmi, da je bil potan. Kar se nekaj potrese, vrv izdrči, zvon pa zaropota po vseh nadstropjih na tla pred noge Čičonu, ki je bil skočil na stran, ko je čutil, da je prazno vrv potegnili.

Čičon se reši v zakristijo, ves prestrašen in

Oča je Slovenec (?), otroci trdi Nemci. Razumi, če moreš, o človek, ta psihološki monstrum!

Redka veselica privabila je, pravim, dosta občinstva v „Narodni dom“, da bi jih bilo lahko še več, ko bi vsi bili Slovenci, ki se imenujejo Slovence. Nemci in Lahi nam grozne krivice delajo vpisujoč ob ljudskem štetju med svojce celo posle, ki besede nemške in laške ne znajo. Ali ko na zgorej označene Slovence mislim, zdi se mi, da delamo i mi narodnim našim nasprotnikom krivice, prištevajoč take Slovence in častite Slovenke med svojce. Bog nas varuj takih tudi-Slovencev! —

To je bila dosta bridka meditacija Vašega dopisnika, vstopivšega v lepo ozaljšano dvorano „Narodnega doma“. Ko so ti krepkega moškega zbora prvi vbrani glasovi zadoneli Hladnikov „Pozdrav“ na uho, razpodile so se mračne misli, in v dušo posijal si je blagodejen žarek sladke nade: Vremena bodo Kranjcem se zjasnila! Ko si slišal navdušeno besedo in ozrl se po tej mladini dijaški, kateri je ob besedi domači, mili pesni slovenski kipelo sreč, žarelo oko, na misel ti je prišla: Još Hrvatska ni propala!

Ali tužna nam majka Slovenija, da ob samih nadejeh živiš! Kdaj se ti uresniči jo? Koliko sinov imaš, katerim je več do mastne službe, nego do službe domovini, katerim bolj prija zločno, mirno življenje, nego znoj in trud in boj za pravice tvoje svete, kateri se bolj sovragov tvojih bojé, nego si tvoje ljubezni želé! O tužna mati moja, domovina! Glej, kako se ji danes lice jasni, ko gleda mlade svoje sinke nadopolne! Bog daj, da se ji nikdar nad nobenim ne bi solzilo oko!

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina dné 28. julija 1892 v Postojini. *)

I. Pošiljajoč mej slovenski svet poročilo o letošnji skupščini smemo in moramo jo s ponosom in zadovoljstvom imenovati „veliko“ tako gledé priprav, kakor gledé vdeležbe. Na rahli migljaj družbinoga vodstva je slavno načelnistvo postojinske podružnice vso stvar vzelo v roke in jo je, kakor spričuje sijajni izid, izborno izpeljalo. Poleg radstvenih vabil, objavljenih že z dné 14. julija po slovenskih časnikih, razposlala je čislana podružnica postojinska pristréne pozive vsem milim sestram podružnicam družbe svetega Cirila in Metoda po vsej slovenski zemlji kličoč jih v svoj prijazni trg in želeč jim razodeti svoja plamteča srca ter počastiti jih pri svojem domačem ognjišču. In takim bratskim vabilom se je odzvalo slovensko razumnistvo — od Adrije do Drave, od Kolpe do Save, od Sotle in Soče do gospešvetskega polja — v toliki obilici, kakor še nobenkrat dozdej — v dokaz, da rado žrtvuje čas in denar, da se le poprej pospeši zmaga za slovensko stvar na prosvetnem polju.

Že 27. julija proti večeru dohajali so č. skupščinarji in dragi gosti od koroške in štajerske strani v Ljubljano, od primorske pa v Postojino. Srečna je bila misel prve ljubljanske podružnice sv. Cirila in Metoda, da se priredi zabavni večer pri „Zvezdi“, kjer bi stranski skupščinarji našli prijetno družbo in dobro postrežbo. Krog osme ure se je zbralo mnogo občinstva k „vrtini veselici“ pri g. Ferlincu, kjer je vojaška godba izborno svirala mnogo tudi slovanskih proizvodov. Blagajnik družbe sv. Cirila in Metoda dr. Josip Vošnjak se v svojem nagovoru najprej zahvali slavnemu načelnistvu prve ljubljanske podružnice za prirejeni zabavni večer povdarjajoč, da je I. ljubljanska podružnica lahko ponosna, ker se je uprav po njenem zgledu že osnovalo nad sto njenih čilih sestrá po slovenski zemlji in danes v svoji sredi pozdravlja tu podružnične zastopnike iz dragega Korotana in zelene Štajerske. Zato nazdravi vsem častitim gostom, ki so tako daleč prihiteli v slovensko središče ter v dejanju dokazali, da so jim naporí družbe svetega Cirila in Metoda v prosep slovenskega šolstva resna narodna dolžnost.

Tajnik I. ljubljanske podružnice, Kar. Pleiweis, pa napije v lepih besedah slovenskemu ženstvu, ki si je v „beli Ljubljani“ osnovalo že tri lastne podružnice in tako z lepim vzgledom sveti drugemu ženstvu po mili domovini. Navzočnim zastopnicam srednjemestne podružnice in vsem č. družbenicam, katerim v proslavo je načelnistvo osnovalo tudi to vrtino veselico, velja pigovala na-

pitnica. — Kdor je bil še tako srečen, da mu je nežna prodajalka naklonila številko z lepim dobitkom, zapustil je vrt s popolno zadovoljnostjo.

Niè manj kot v Ljubljani je bil predvečer skupščine slovesen tudi v Postojini. Vsak slovenski narodnjak v Postojini je tekmoval z drugim, kako bi lepše okrasil svojo hišo v proslavo skupščinarjev in dragih gostov, ki so jih željno pričakovali, in navdušenje za ta imeniten dan priklopelo je do vrhunca v slehernem narodnem srcu. Vrlí Postojinčanje dali so duška svoji navdušenosti s tem, da so na predvečer priredili lepo bakljado in mirozov z domačo godbo po trgu. Bakljade se je udeležilo domače gasilno društvo z vrlim načelnikom svojim Matijo Petrič-em in mnogobrojnim občinstvom. Veselje je sijalo s slehernega obraza.

II. Napočilo je prekrasno jutro 28. julija, obetajoče lep dan, ki že itak vabi prostega človeka pod milo nebo. Proti 7. uri je bilo vse živahno na ljubljanskem južnem kolodvoru, od koder je imel odpeljati skupščinarje ter izletnike poseben vlak, kateri je priredila Jos. Pavlin-ova mejnarnodna potovalna pisarna, v prijazno Postojino. Ker pa je bilo toliko udeležencev, da si niso mogli vsi pravočasno oskrbeti vstopnic, imel je vlak zamude do pol ure. Na vmesnih postajah vstopalo je še dokaj izletnikov, tako da je vlak pripeljal bojda do 600 skupščinarjev na postojinski kolodvor, kjer se vrši slavnostni vsprejem.

S sivega Soviča sém vihrá v pozdrav gostom cesarska zastava in slovenska trobojnica, topiči jih pozdravljajo z mogočnim strelom, odmevajočim čez kršnato plan. Postojinska društva čakajo milih bratov, godba igra „Naprej zastava Slave!“ Vodstveni, nadzorništveni in razsodništveni člani se vstopijo okrog svojega vrednega staroste, današnjega predsednika Luke Svetca, pred katerega prihití dični župan postojinski Miroslav Vičič na čelu občinskega odbora in spregovori približno tako le:

Velečastita gospóda! Spoštovani gosp. predsednik! Z radostjo čuli smo vest, da se bode vršila letošnja skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Postojini. V sprejem častitih góstov zbrali smo se tukaj ter Vas srčno pozdravljamo. Zelimo tudi, da se v našem slovenskem trgu čutite domače, kakor na svojem domu, in da današnji dan preživite veselo z nami. V to svrho kličem Vam v imenu cele soseske presrečno: „Dobro došli!“ (Burni „živeli!“)

Nato pristopi g. Ant. Ditrih kot predsednik domače čitalnice z odborom in mnogimi članovi ter skupščinarje tako-le nagovori:

„Spoštovana gospóda! Častiti skupščinarji in góstje! Kot predstojnik postojinske Čitalnice štejem si v prijetno dolžnost, v svojem in v imenu vseh članov Vas presrečno pozdraviti ter Vam kličem: Dobro došli! Čitalnica, prvi steber narodne probuje, mati vseh narodnih društev, temelj narodnega razcvita, raduje se z Vami z bratskim, solidarnim zavzemanjem v prosep prekornosti družbi sv. Cirila in Metoda. Kakor ves slovanski svet slavi in časti sveta blagovestnika, hočemo tudi mi vzplamtati naša srca v svrhu prevzvišenega namena družbe sv. Cirila in Metoda. Zaprečiti hočemo vsak po svoji moči in dolžnosti besnemu sovražniku pot, da biseri naše vere, naše narodnosti in ljubezen do presvetlega vladarja iz slovanskih pokrajin nikdar ne zginejo. V to svrhu pa vskliknem:

Sveta Ciril in Metod
Prosita za slovanski rod!“

Za tem pristopi krasen venec blizo 50 postojinskih Slovenk v narodnih nošah, na čelu jim gosposdična Tončika Vičičeva ter došlece tako-le pozdravi z milim zvonkim glasom:

„Častita gospóda! Spoštovani gospod predsednik! Došli ste v naš slovenski trg z namenom, da ukrepate, kako bi bilo možno ubraniti mladino našo pred potujčevanjem ter jo ohraniti našem narodu in naši sveti veri. Nebo blagoslovilaj sveto Vaše delo in trud, da obrodi obilo dobrega sadu v prid in blagor mladine slovenske! Radujé se Vašega prihoda, usojam si Vam, spoštovani gospod predsednik, podariti ta šopek kot pozdrav postojinskih Slovenk, ki smo vse navdušene za vzvišene Vaše ideje. V svojem in v imenu svojih tovaršic Vam kličem presrečno: „Bog Vas sprejmi!“

Vsprejema se je udeležilo tudi polnoštevilno domače gasilno društvo in učiteljsko društvo za postojinski šolski okraj korporativno, mnogo učiteljev iz drugih okrajev in polno družega občinstva. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. avgusta.

(Družba sv. Mohorja) je letos dobila blizu 60 različnih spisov, izmed katerih so presojevalci odobrili in odboru priporočili 7 pripovednih spisov, 3 životopise in 3 poučne spise. Ker so ti spisi enako dobri, ni se mogel odbor odločiti, katerim teh spisov bi prisodil darilo.

(Deželnozborska volitev na Koroškem.) Poroča se nam: Pri dopolnilni volitvi za volilni okraj Celovec-Trg prišlo je med „liberalnimi“ nemškimi volilci do hudega razpora. Imajo kar na mah tri kandidate: župana Zickmundovskega v Trgu, Lacknerja v Sokovem in Čare-Pavkerja v St. Jakobu ob Celovcu. Liberalni listi se sedaj potegujejo po vrsti za te tri kandidate, a sami ne vedó, kóga naj volijo. Kakor hitro je slovenska stranka proglasila, da se volitve ne udeleži, šla je tudi nemška „stramme Parteiorganisation“ — rakom žvižgat in so med seboj sedaj kakor pes pa mačka, v sijajni dokaz, da to kliko druží jedino le brezmejno sovraštvo do Slovencev!

(Toča.) Iz Adlešič se nam piše: Ker Vam ni sporočil še nikdo bolj natanko o zadnji toči, ki je pobila dne 1. t. m. popoldne zopet nekatere kraje po Belokranjskem, naj Vam jaz sporočim. V naši fari je pobila po vaseh Tučkovci in Dolenjci, edinih vaseh naše občine, katerima je bila zadnja toča 31. maja prizanesla. Vendar pa ni potolkla tako hudo, kakor 31. maja, pač pa je hud vihar polomil več sadnih dreves. Bolj pa je potolkla po Gribljah in Cerkvišču v podzemeljski fari, kjer je tudi hud naliv zeló veliko škodoval polju. Vse pa je zbila zopet v Zbiljah preloške fare, in sicer letos že v drugič, ker je tudi 31. maja naredila veliko škode. Tem ubogim ljudem vzela je dvakratna toča prav ves letošnji pridelek. Veliko škode je naredila tudi v Črnomlju, kjer je pobila, kakor se pripoveduje, nič manj kakor 1300 šip. Pa tudi po sosednjem Hrvatskem je pobila, in sicer po kuniški, lipniški žakanjski fari, po nekódi tudi že v drugič.

(Umrli) je dné 5. t. m. zlatomašnik pri Sv. Petru na Štajerskem č. g. Martin Sevník, rojen leta 1818. N. v m. p.!

(Pogozdovanje Krasa.) Na podlagi zakona za vojvodino Kranjsko z dne 9. marca 1885 se je letos od Postojine do Divače ob progi južne železnice pogozdilo 78 hektarov ali 135 oral pustega Krasa. Poleg tega so na nekaterih krajih namesto usehljnih drevesc zasadili nova. Za vse nasade se je porabilo 1,500 000 jelovih drevesc, katera je poljedelsko ministerstvo brezplačno prepustilo iz državnega vrta pri Ljubljani. Delalo je 1520 oseb vkupe 10.450 dnij, troški so znesli do 8000 gld. Doslej je pogozdene zemlje 806 hektarov ali 1400 oral.

(Občinske volitve v Zagrebu.) Kakor smo že poročali, je v ponedeljek zmagala zedinjena opozicija z vsemi svojimi 11 kandidati, ki so dobili po 713 do 731 glasov. Za kandidate zedinjene opozicije je bilo 686 čistih glasovnic, za vladne kandidate 285, ostalih 69 glasovnic je bilo pomešanih. V torek je volil prvi razred prvega okraja, zmagala je vladna stranka. Oddanih je bilo 60 glasovnic, vladni kandidatje so dobili po 36 do 39 glasov, opozicijski od 18 do 25.

(Srebrni denar.) kovan po konvencijski novčnici meri, pride vsled naredbe finančnega ministerstva iz prometa zadnji dan tekočega leta. Tega srebrnega denarja je deset vrst, c. kr. blagajnice in uradi ga sprejemajo v zameno le še do konca leta.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 31. julija do 6. avgusta: Rojenih je bilo 24, umrlo je 14 oseb, in sicer sta 2 osebi umrli za jetiko, 1 za grižo v bolnici, 11 pa za različnimi boleznimi. Med umrlimi so bili 4 tujci, 6 iz zavodov. Zbolele so 3 osebe.

(Od Vrbskega jezera) na Koroškem se nam piše: Ob našem jezeru sedaj kar mrgoli tujcev. Vkupe stanuje tu 1494 strank s 3794 osebami. Najlepsi biser velikega Vrbskega jezera je mični Otok s starodavno cerkvijo blažene Device Marije. Za popravo te stare slovanske cerkve se jako trudi velečast. g. župnik J. Peterman. V korist cerkvi napravili so minulo nedeljo v Krivi Vrbi veliko ljudsko veselico, ki se je prav dobro obnesla. —n.

(Obsojeni) so bili te dni od okrožnega sodišča v Rovinju oče Peter Parapat na tri tedne zapora, sin njegov, Peter, na tri dnij, Josip Fermeaglia na sedem dnij, grof Jakob Waldenstein na deset dnij, deloma zaradi javnega nasilstva, deloma za-

*) To poročilo nam je dopisalo družbino vodstvo.

radi kupovanja glasov ob lanski dopolnilni volitvi. Ponujali so po 200 gld. hrvatskim volilnim možem, ako ne gredó 30. oktobra k volitvi v Koper.

(Samomor.) V Št. Lenartu v Slov. Goricah se je dne 7. t. m. ustrelil Ivan Reich, tamošnji nadučitelj. O vzroku samomoru so razne govorice.

(Nesreča.) Dne 8. t. m. je 10letni Alojzij Kostanjevec iz Vipave zlezal skozi okno k velikemu kolesu, ki goni graščinsko žago. Kolo pritiska dečka ob tramovje, da je bil takoj mrtev. — Predzadnjo noč je nastal ogenj v mlinu Fr. Knappa v Bistrici pri Mariboru. Gasilna društva so prihitela na pomoč ter rešila hišo, skedenj in poslopje za stroje. Mlinar je spal in zgorel v mlinu.

(Mala loterija.) Po izkazu finančnega ministerstva je znesla 15odstotna pristojbina minolo leto od dobitkov v mali loteriji 1,156.306 gld. Dobitki so znesli torej 7,708.700 gld. Koliko pa so ljudje znesli v loterijo?

(Umor.) Dne 6. t. m. so našli blizu Draženec pri Brežicah mrtvega pijanosti udanega Franca Pisca z razbito glavo. Prejšnji dan je pil žganje v krčmi Marije Orenjak.

(Pri občinski volitvi) v Lipljenih v ljubljanski okolici je izbran za župana Janez Starec, svetovalec J. Starec, Fr. Pečnik in Alek. Šmuc. — V Begunjah na Gorenjskem je izvoljen županom Jos. Šarl, svetovalecema pa Jan. Jane in Jan. Janša.

Raznoterosti.

— Kolera. Kakor že povedano, je ministerstvo prepovedalo uvažanje in prevažanje sadja, zelenjave, rib, kož itd. iz Rusije, da bi se ne zanesla kolera v naše kraje. V Moskvi je 9. t. m. zbolelo za kolero 16 oseb, 10 umrlo; v Jekaterinoslavu je dne 8. t. m. zbolelo 55 oseb, umrlo 16; v Taganrogu je dne 7. t. m. zbolelo 34 oseb, umrlo 13. V Peterburgu skušajo z vsemi sredstvi zatreti kolero. Posebna komisija strogo pazi, da hišni gospodarji v določenem času izvrše vse naredbe proti kolero. Kdor zamudi, mora plačati troške.

— Draga knjižnica. Earl Spencer je prodal svojo knjižnico za 225.000 funtov sterl.

— Letovišče bivše cesarice Evgenije v Biarizu je bilo na prostovoljni dražbi prodano za 400.100 frankov. To letovišče je krasna palača ob morju obali z ukusno vredenim parkom.

— Starine. V mestni hiši v Vratislavi so našli nad 2000 starih spisov iz 15. in 16. stoletja. V teh rokopisih so gotovo tudi podatki za zgodovino Vratislave in cele Šlezije ob času reformacije.

— Lepa podpora. „Grazer Tagblatt“, glasilo štajerskih antisemitov, je dobil od neke gospe Zang 50.000 podpore. Za silo pa mu je obljubila še 50.000 gld. „Liberalni“ listi poročajo o tem z vidno nevoščljivostjo.

— Umor v blaznosti. V Palfenu pri Radstadtu je tesarska soproga v blaznosti umorila dva svoja otroka, potem pa zginila.

— Galantno železnično ravnateljstvo. Ravnateljstvo michiganske železnice je ukazalo, da se mej dame, ki se vozijo z gotovimi vlaki te železnice, razdeljujejo cvetlični šopki. Dosedaj so se razdeljevali šopki iz poljskih cvetlic ali sedaj je ravnateljstvo napravilo dva velika rastlinjaka, iz katerih bodo dobivali cvetlice za šopke.

Telegrami.

Dunaj, 11. avgusta. Dopoldne je vlak namenjen v Heb zadel ob lokalni vlak Dunaj-Krems; pet vóz je poškodovanih, jeden potnik mrtev.

Dunaj, 11. avgusta. Uradni list je objavil potrjene valutne zakone.

Peterburg, 10. avgusta. V noči od nedelje na ponedeljek je parnik „Runeberg“ pri Helsingforsu trčil ob parnik „Ajax“, na katerem je bilo do 100 izletnikov. „Ajax“ se je na mestu potopil. Doslej so našli 35 trupel. Ker pa pogrešajo do 90 oseb, utegnili se jih je rešiti le kacij 10.

Bern, 10. avgusta. Mednarodni mirovni kongres se snide dne 22. avgusta.

Pariz, 10. avgusta. Listi poročajo, da se je anarhistom posrečilo 150 kg. dinamita spraviti v Pariz.

Tuji.

9. avgusta.

Pri **Maliču**: Cramer s soprogo; Palese; Casa s sinom; Varetón; Stegu, poročnik, iz Trsta. — pl. Panschely; Ecker, zasebnik, s hčerjo, iz Gradca. — Weiss, Schiemann, Wiessauer, Bleier, Fischer, Fierman, trgovci; vitez Lušchin pl. Ebenreuth; Fischer, zavarovalnični uradnik; Fleissig, potovalec, z Dunaja. — Simethinger, nadzdravnik, iz Nemčije. — Klein z rodbino iz Opatije. — Kotnik, posestnik, z Vrhnike. — Kumerle s hčerami iz Inomosta. — Wiesenberger s hčerjo iz Plzna. — dr. Morelli, zasebnik, iz Dalmacije. — Wolf, zasebnik, z rodbino, z Reke. — Moser, trgovec, iz Berolina. — Oswald, trgovec, iz Kočevja. — Nacke, trgovec, iz Toplice.

Pri **Sonu**: Nowotny, in Mess, c. in kr. poročnika; Chitich; Goldberg; pl. Gotthard; Kohn, trgovec; Weiss, potovalec; Elger s soprogo, z Dunaja. — Jugg, Weiss, poročnika, iz Maribora. — Šavnik, poročnik, iz Gorice. — dr. Markovich, nadzdravnik; Steurer, poročnik; Maas, Ziffer, zasebnika; dr. Martinolich, odvetnik, iz Trsta. — Arenstein, trgovec, iz Zagreba. — Seitz, trgovec, s Kutne Gore. — Kohn, potovalec, iz Plzna. — Schaffenhauer, okr. glavar, iz Kopra.

Pri **Južnem kolodvoru**: Preschan z Dunaja. — Ničman iz Berolina. — Werle poročnik, iz Segvode. — Franke, stotnik, z rodbino, iz Gorice.

Pri **avstrijskem caru**: Glassovich in Geranino iz Trsta. — Rupp, inženir, iz Beljaka. — Zorzin iz Slovenje Bistrice. — Valenčič iz Ilir. Bistrice. — Stress, učitelj, iz Kota.

Pri **bavarskem dvoru**: Horjak, kapelan, iz Št. Ruperta. — Praunseis, davkar, z rodbino, iz Št. Florjana. — Kosiček, ključarski mojster, iz Novega Mesta.

Pri **Virantu**: Majdič, živinozdravnik, iz Logateca.

Vremensko sporočilo.

Dan	Ca.	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	trakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	736.8	16.7	sl. jzap.	del. oblac.	0-20
10. 2. u. pop.	735.6	25.2	sl. sever	jasno	dež
9. u. zveč.	736.2	15.8	sl. jzap.	oblačno	

Srednja temperatura 20.0°, za 0.2° nad normalom

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

8. avgusta. Ignacij Mohorič, delavčev sin, 6 mesecev, Stari trg 19, katar v želodec in črevih.

10. avgusta. Filip Jakob Matijan, frekventant kadetne šole, 16 let, Florjanske ulice 29, morbus Brighthii.

V bolnišnici:

7. avgusta. Jakob Zadnikar, notar, 52 let, jetika.

Preselitev prodajalnice.

Prodajalnica

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

A. HAUPTMANNA

je sedaj

na sv. Petra cesti hiš. št. 41

ob vogalu Reseljeve ceste

v lastni hiši.

Filijala:

Slonove ulice števil. 10-12.

Služba organista in pevovodje

razpisuje se pri nadžupnijski cerkvi v Vipavi. Letne plače je 400 goldinarjev.

Prosilci naj vložijo svoje prošnje v 14 dneh pri podpisnem cerkvenem predstojništvu.

Predstojništvo nadžupne cerkve v Vipavi,
dne 8. avgusta 1892.

Matija Erjavec,
dekan.

Št. 6342.

370 3-2

Naznanilo.

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov ostane **deželna blagajna kranjska** **od 16. do vštetega 18. avg. t. l.** strankinemu prometu zaprta.

Deželni odbor vojvodine Kranjske.

V Ljubljani, dne 8. avgusta 1892.

Dunajska borza.

Dne 11. avgusta

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 25 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 95 "
Zlata renta 4%, davka prosta	113 " 95 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 50 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1000 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	314 " 50 "
London, 10 funtov strl.	119 " 50 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 49 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemških mark 100	58 " 55 "

Dne 10. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	111 gld. 80 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 50 "
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	140 " 50 "
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	150 " 75 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	184 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 10 "
Kreditne srečke, 100 gld.	192 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 35 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	59 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2795	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101 " — "
Papirni rubelj	1 " 22 1/2 "
Laških lir 100	45 " 85 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile števil. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 1/2% gallškega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

45.000 goldinarjev

dobi se z jedno

zemljiško-kreditno promeso

à 1 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že dne 16. avgusta!